

Sygn. akt IX U 2265/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. Ś. (Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej

na skutek odwołania H. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 listopada 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 2265/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3.11.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. Ś. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 2.12.1988r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 10/1989-6/1990 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 261,21 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu do 17.08.1990r.

W dniu 27.09.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 156,83 %.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony od 23.08.1969r. do 17.08.1990r. pracował w KWK (...).

Zajmował stanowiska: spawacz p.z., od 2.01.1976r. ślusarz-spawacz p.z.

Stawki zaszeregowania ubezpieczonego wynosiły: od 23.08.1969r.-106 zł, od listopada 1970r-118zł, od czerwca 1975 – 148 zł, od grudnia 1976 r. -160 zł, od sierpnia 1978 - 172 zł, od listopada 1979r- 184 zł i od stycznia 1984- 388 zł.

Ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie trzyzmianowym, we wszystkie soboty, dwie niedziele w miesiącu.

Pracownicy KWK (...) otrzymywali dodatek szkodliwy, dodatki nocne, dodatki z Karty Górnika.

Od 25.05.1974r. (data zawarcia związku małżeńskiego) ubezpieczony był uprawniony do 6 ton węgla.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, w tym karta zasiłkowa, karta obiegowa ,karta ewidencyjna wraz z załącznikami, świadectwo pracy za okres od 23.08.1969 do 17.08.1980r., wyciąg z aktu małżeństwa, zeznania ubezpieczonego-protokół elektroniczny, k.22, paski wynagrodzeń za lata 1975-1979 –koperta k.19).

Zgodnie z wyliczeniem ZUS który wziął pod uwagę zapisy zawarte w aktach osobowych, karcie zasiłkowej, przy założeniu, że ubezpieczony pracował w każdą sobotę , po 2 niedziele w miesiącu , w systemie 3 zmianowym i przy wzięciu pod uwagę złożonych przez ubezpieczonego pasków zarobkowych za lata 1975-1979, otrzymywanych zasiłków chorobowych, dodatków nocnych, dodatków za 2-gą zmianę, dodatków za niedziele, z Karty Górnika ,dodatku szkodliwego i uprawnień od maja 1974r do 6 ton węgla jego wynagrodzenie wynosiło za lata:

- -1970 47.703,20 zł wwpw 177,86%
- 1971 52.179,92 zł wwpw 184,41%
- 1972 51.858,33 zł wwpw 172,24%
- 1973 52.200,40zł wwpw 155,47%
- 1974 63.472,87zł wwpw 166,07%
- 1975 89.463,62zł wwpw 190,53%

- 1976 93.924,04zł wwpw 182,83%
- 1977 103.792,02zł wwpw 188,19%
- 1978 119.266,33zł wwpw 298,63%
- 1979 135.176,05zł wwpw 211,46%

(dowód: wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego przez organ rentowy oraz wyliczenie wskaźnika, k. 42-49, 52-53 akt)

Jak wynika ze złożonych druków Rp 7 za lata 1980-1990 wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło:

- 1980 147.497 zł wwpw 203,50%
- 1981 161.330 zł wwpw 174,85%
- 1982 338.445zł wwpw 242,49%
- 1983 450.382 zł wwpw 259,29%
- 1984 520.919 zł wwpw 257,81%
- 1985 680.655 zł wwpw 283,54%
- 1986 937.334 zł wwpw 324,18%
- 1987 1.222.441 zł wwpw 349,06%
- 1988 1.902.484 zł wwpw 298,63%
- 1989 6.235.928 zł wwpw 251,34%
- 1990 14.981.706 zł wwpw 121,25%

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat tj. 1970-1989 , wynosi 223,86%.

(dowód: wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego przez organ rentowy oraz wyliczenie wskaźnika, k. 42-49, 52-53 akt, akta ZUS -Rp 7 z 20.09.2016r.)

Wypłata nagrody rocznej -14 -pensji została wprowadzona uchwałą nr 230/74 Rady Ministrów z dn.27.09.1974r. w sprawie zmian w zasadach wypłacania specjalnego wynagrodzenia z Karty górnika oraz innych składników płac (niepublikowana).

Zasady przyznawania 14- pensji były ustalone Zarządzeniem Ministra Górnictwa nr 37 z dn. 18.12.1974. natomiast jej wysokość indywidualnie określały poszczególne kopalnie w regulaminach wynagradzania. Brak jest takiego regulaminu z KWK (...) za sporny okres.

Warunkiem uprawniającym do otrzymania 14-pensji jest efektywne przepracowanie wszystkich wyznaczonych dni pracy pod ziemią (całego roku).

Odniesieniem był efektywny czas pracy (jak w przypadku dodatkowego wynagrodzenia z Karty górnika, lecz w przekroju całego roku).

Premie wypłacane pracownikom miały charakter uznaniowy i zależały od wydobycia i wykonania planu w danym miesiącu i jako, że w aktach osobowych brak jest adnotacji odnośnie ich wysokości brak jest podstaw do

ich doliczania w spornym okresie. Podobnie jak Sąd wyjaśnił wyżej brak jest uregulowań pozwalających na wyliczenie 14-pensji. Biegły do spraw emerytur również nie ma podstaw do wyliczenia premii i 14 pensji, stąd Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego jako zbędny i prowadzący jedynie do wydłużenia toczącego się postępowania, gdyż wszystkie inne składniki stałe wynagrodzenia zostały ubezpieczonemu doliczone z uwzględnieniem obowiązujących przepisów.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i przekonujący, przez co mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Ustalając wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1970-1990 przy przyjęciu stawek zaszeregowania wynikających z akt osobowych ubezpieczonego, tj. 1970-106 zł, od listopada 1970- 118 zł, od grudnia 1976 r. -160 zł, od sierpnia 1978 - 172 zł, od listopada 1979r- 184 zł i od stycznia 1984- 388 zł., z uwzględnieniem wynagrodzenia z Karty Górnika, dodatków za soboty i dwie niedziele w miesiącu, dodatku nocnego, dodatku szkodliwego, deputatu węglowego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat wyniósł 223,86 % i nie przekroczył 250%.

Organ rentowy dokonując wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego za wskazane lata uwzględnił wszystkie stałe składniki wynagrodzenia ubezpieczonego, prawidłowo też nie uwzględnił w tych obliczeniach premii, która miała charakter uznaniowy i była przyznawana pracownikom w zmiennej wysokości, a w aktach osobowych ubezpieczonego nie ma żadnych danych zakresie wysokości premii uznaniowych. Również brak jest podstaw do wliczenia do wynagrodzenia ubezpieczonego 14 pensji.

Za okres czerwca 1975 do grudnia 1979 organ rentowy przyjął wynagrodzenie wynikające z pasków wynagrodzeń, a za lata 1980-1989 wynagrodzenie wynikające z prawidłowo sporządzonego dokumentu w postaci druku Rp-7.

Ubezpieczony twierdzi, iż jego wynagrodzenie uzyskane w latach 1975, 1976 i 1979 było znacznie wyższe, średnio o 40%. Sąd zauważa, iż ubezpieczony za kwestionowane lata przedłożył paski wynagrodzeń, a nawet przy przyjęciu, że wynagrodzenie ubezpieczonego było wyższe średnio o 40% i tak wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat nie przekroczy 250%, gdyż tylko wynagrodzenie uzyskane w okresie 1983r. do 1989, a więc jedynie z 7 lat, w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia przekracza 250% a średnia z pełnych lat z druków Rp7 za lata 1980-1989 wynosi po uśrednieniu tylko 264,47%. Tym samym nawet przy przyjęciu, iż wynagrodzenie ubezpieczonego z lat 1975, 1976 i 1979 było wyższe o 40% niż przyjęte przez organ rentowy nie spowoduje, że wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru obliczony z łącznego okresu 20 lat również przekroczy 250% w sytuacji, gdy za pozostałe 10 lat wskaźnik taki wynosi znacznie poniżej 250%.

Ubezpieczony dopiero od 1984r. uzyskał wysoką stawkę zaszeregowania 388 zł (poprzednia stawka wynosiła tylko 184zł). W latach wcześniejszych ubezpieczony uzyskał o wiele niższe wynagrodzenie (za wyjątkiem roku 1983), co wynika z niższych stawek zaszeregowania, które stopniowo wzrastały w poszczególnych latach.

Tym samym twierdzenia ubezpieczonego odnośnie wysokości zarobków za lata 1975, 1976 i 1979 pozostają bez wpływu na zwiększenie się wskaźnika powyżej 250%, co nie daje podstaw do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony nie kwestionował wyliczonych przez ZUS zarobków z pozostałych lat.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2265/16

Notatka:

Sędzia referent w dniach 19 i 20.06.2017r. przebywała na urlopie.

R. dn. 21 czerwca 2017r. SSO Joanna Smycz

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonego
2. kal. 14 dni.

R., dnia: 21 czerwca 2017r. Sędzia